

ὥστε δῶσά μοι δαλί' ἔθος τοῖς ἀνθρώποις ὅταν
καθεζόμεθα εἰς τὰ ἀναγκαῖα πυκνῶς τὰ ἑαυτῶν βλέ-
πομεν ἀφορδέματα. αἰσωπος ἔπει, κατὰ τὴν πα-
λαιὴν σοφίαν οἷς δα' ἀπαλάλην πολὺν χρόνον ἐκαθέζε-
το εἰς τὰ ἀναγκαῖα, μέχρις ἔκαθεζόμενος τὰς ἰδίας
ἔχεσε φρένας. αὐτὸ ἔκρινεν ὅτι οἱ ἀνθρώποι φοβούμενοι,
μὴ καὶ αὐτοὶ τὰς ἰδίας χέσωσι φρένας, πυκνῶς τὰ
ἰδιά ἀφορδέματα βλέποντες. ἀλλὰ σὺ δέσποτα μη-
δὲν ἀγωνιάσῃς, ἔγχε' ἔχεις φρένας. ἦν δὲ ἐπαύριον
τῷ ξάνθῳ μετὰ φίλῳ ἐπὶ πόρον ἀνακλιθέντος, καὶ ἔ-
πει ἐπικραθέντος, ἐγένοντο προβλήματα ἱκανὰ μελα-
ξῦ. τῷ δὲ ξάνθῳ ἀρχομένῳ σιωπῆσαι, ἐπιγνὼς
ὁ αἰσωπος ὅτι μὴ μάχην ποιῆν, λέγει, δέσποτα,
δόνουσος τὸ οἰνικόν ποῖμα τρῆς κρᾶσις τῷ ἀνθρώπῳ
διὰ πόμῳ πρῆσαι εἴπει, ἦν μὲ πρῶτην ἡδονὴν

ψ. πόμαλος.